

**Augustinianum Systema De Gratia Ab Iniqua Bajani, Et
Janseniani Erroris Insimulatione Vindicatum, Sive
Refutatio Librorum Quorum Titulus Bajanismus, Et
Jansenismus Redivivi In Scriptis PP. FF. ...**

Bellelli, Fulgenzio

Monachii [u.a.], 1749

§. II. Distinguuntur in libris nostris munera primæ conditionis à naturæ
proprietatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83723)

Sensus dam-
natus arti-
culi 27. Baji
circa Dona
supernatu-
ralia in ge-
nere.

Prior itaque damnatus sensus articuli XXVII. Baji est, Angelos, ac primum hominem non fuisse à Deo conditos cum donis naturæ superadditis, sive naturalium ordinem excedentibus.

1. Quid autem scriptum à me est lib. x. cap. 7. ? Demonstro eo loci Angelos in sui conditione fuisse exornatos gratia sanctificante: demonstro originalem iustitiam non esse puram naturam: demonstro antiquiores Scholasticos existimasse primum hominem non fuisse conditum cum gratia sanctificante, eamque sententiam posse etiamnum sustineri, atque assertionum mearum probationes his verbis absolvo: *Firmissime teneo, Angelos cum aliqua gratia, non in puris naturalibus fuisse conditos; num vero præter adiutorium, sine quo, & gratiam sufficientem actualem, etiam habitualement receptam, probabilius quidem existimo, sed dubium adhuc, nec ad fidem pertinere pronuntio.*

2. Proximo capite 8. differens de beatitudine, in qua angeli conditi fuerunt ita loquor: *Beatitudo innocentis creaturæ erat vita, qua fruebatur Deo, ex quo bono erat bona, non solum naturali cognitione & amore, verum etiam charitate, qua flagrabat ex corde puro, ex fide non ficta, & cum spe futuræ commutationis, uti S. P. affirmat XIV. de Civit. Dei cap. 26. & de Gen. ad lit. cap. 18. Quæ sane præter naturam rectam, ac sine vitio creatam, supernaturalia complectuntur be-*

neficia, quæ Deus in angelum, hominemque liberali munificentia profudit, simul in eis condens naturam, & largiens gratiam.

De primo homine disputans lib. XII. cap. 7. demonstro, Dei similitudinem, ad quam conditus fuit Adam, præter substantiæ intelligentis naturam, completi etiam dona virtutum, divinarumque gratiarum munera: eodemque cap. prop. 3. quæ scripseram de gratia sanctificante, & donis supernaturalibus angelo collatis, repeto, ac demonstro asserenda itidem esse de primo homine.

In eodem libro cap. 9. demonstro hanc propositionem, *Immortalitas primi hominis non fuit naturæ proprietas, sed gratiæ beneficium; & de hac eadem propositione ita loquor: Spectat hæc propositio ad fidem, est enim ab Apostolicæ Sedis Divina auctoritate proscriptum contrarium assertum Michaelis Baji, Immortalitas primi hominis non erat gratiæ beneficium, sed naturalis conditio.*

Eo loci eandem propositionem demonstro, ex quo humanum corpus compactum sit elementis, quæ propter contrarias qualitates tendunt ad mixti dissolutionem; ideoque ne dissolveretur, conservandum erat absque pugna huiusmodi elementorum temperamentum: quod est supra naturalem humani corporis conditionem.

§. II.

Distinguuntur in libris nostris munera primæ conditionis à naturæ proprietatibus.

SUMMARIUM.

1. & seqq. Idem Author distinguit munera primæ conditionis à naturæ proprietatibus.

Sensus dam-
natus circa
alia dona
gratiarum
primi homi-
nis.

IN sensu Baji iustitia, integritas, immortalitas, aliaque dona gratiarum collata primis parentibus fuerunt proprietates naturales, & munera creationis, ita naturæ proportionata, ut in homine lapsio illorum donorum carentia nil sit aliud, quam privatio bonorum naturalium, cuiusmodi sunt cæcitas, surditas, ægrotudo.

1. Refellit primò,

Contra in libris de Theologicis disciplinis firmissime ego affirmavi, dona dei, spei, & charitatis, quæ Angelo &

primo homini collata fuerunt, fuisse *beneficia supernaturalia*, & nullatenus confundenda esse cum *substantiæ intelligentis natura*, ut constat ex præcedenti §. num. 2. & 3.

Præterea in additamento lib. XII. hæc scribo: *Naturæ rationalis integritas, sublimatio in consortium divinitatis, inferiorum partium subjectio, & elevatio ad finem sublimiorem, cuiusmodi est visio Dei, supernaturalia dona sunt, nemine Catholicorum contradicente.* Postquam

Q 3

vero

vero ostendi, quomodo Theologorum plurimi, ex hac assertione, cui nullus Catholicorum opponitur, inferunt *possibilitatem* status puræ naturæ, eorum, qui oppositum sentiunt, subiciens responsionem, *Docent* (ita prosequor) *gratiam Adamo, & lapsis hominibus collatam in hoc convenire, quod utraque est donum supernaturale, & non proprietas naturæ.*

3.
Tertio.
Pag. 359.

Rursus proximo capite hæc scribo: *Primo itaque asserimus, quod nullo titulo homini in prima conditione teneretur Deus impertiri charitatem habitualement, sive gratiam sanctificantem, & supernaturalium virtutum habitus: & consequenter integritatem & originalem iustitiam hæc omnia complectentem, primo homini*

debitam nequaquam fuisse, atque Deum posse creaturam rationalem condere absque talibus ornamentis. Poteramne Bajanos errores verbis magis expressis refellere?

Neque actualement gratiam primo homini debitam dixi Bajano sensu, sed hæc eadem pagina subjeci: *De gratia autem actuali dico, & hæc non fuisse Adam debitam, quatenus neque promereri illam potuit operatione aliqua præcedenti, neque exigebat eam primus homo, ut in se absolute, & in genere speciei suæ præditus esset naturali qualibet perfectione, quoniam per solam nativam facultatem intelligendi & volendi perfecta redditur rationalis creatura substantia, &c.*

4.
Quarto.

§. III.

Nullibi affirmavimus potuisse, Adam promereri vitam æternam propter naturalem ordinationem.

S U M M A R I U M.

1. & seqq. Ostenditur, sensum damnatum quoad meritum primi hominis non docuisse Authorem.

Sensus damnatus quoad meritum primi hominis vitæ æternæ.
IN sensu Baji primus homo poterat absque gratia adoptionis promereri vitam æternam, atque hæc ei debebatur non propter Spiritum Sanctum inhabitantem, sed propter ordinationem naturalem, initio creationis constitutam.

1. At ego differens de conditionibus operis meritorii, exigo ad meritum in quolibet statu, ut opus sit bonum, sit liberum, sit supernaturale, sit elicitum in statu viæ, sit ex charitate profectum, sit cum divina promissione conjunctum, sit hominis iusti, & gratia habituali exornati; Tom. 3. pag. 307. et si non omnes istæ conditiones requirantur ad meritum de congruo, dilerte Mi-

chaelis Baji sententiam explicans, damnans, refellens.

In eadem dissertatione scribo: *Nos ad meritum de condigno necessarium putamus, quod proficiatur à charitate: post pauca: Sextam conditionem statuimus divinam promissionem. Quod inter alia momenta demonstro ex condemnatione secundæ Bajanae propositionis.*

Pertractans quoque de gratia sanctificante in qua supra conditionem naturæ suæ Angeli exornati fuerunt, asserui ea fuisse donatos, ut promererentur beatitudinem: *cujus quasi semen est gratia sanctificans.* Idem affirmavi differens de primo homine lib. xii. cap. 7. prop. 3. Tom. 2. pag. 176. & 309.

2.
Secundo.

3.
Tertio.

§. IV.

Non poterat in sententia nostra primus homo sine gratia ad sempiternam beatitudinem pervenire.

S U M M A R I U M.

1. & seqq. In sententia Augustiniana primus homo sine gratia ad æternam beatitudinem pervenire non poterat.

IN